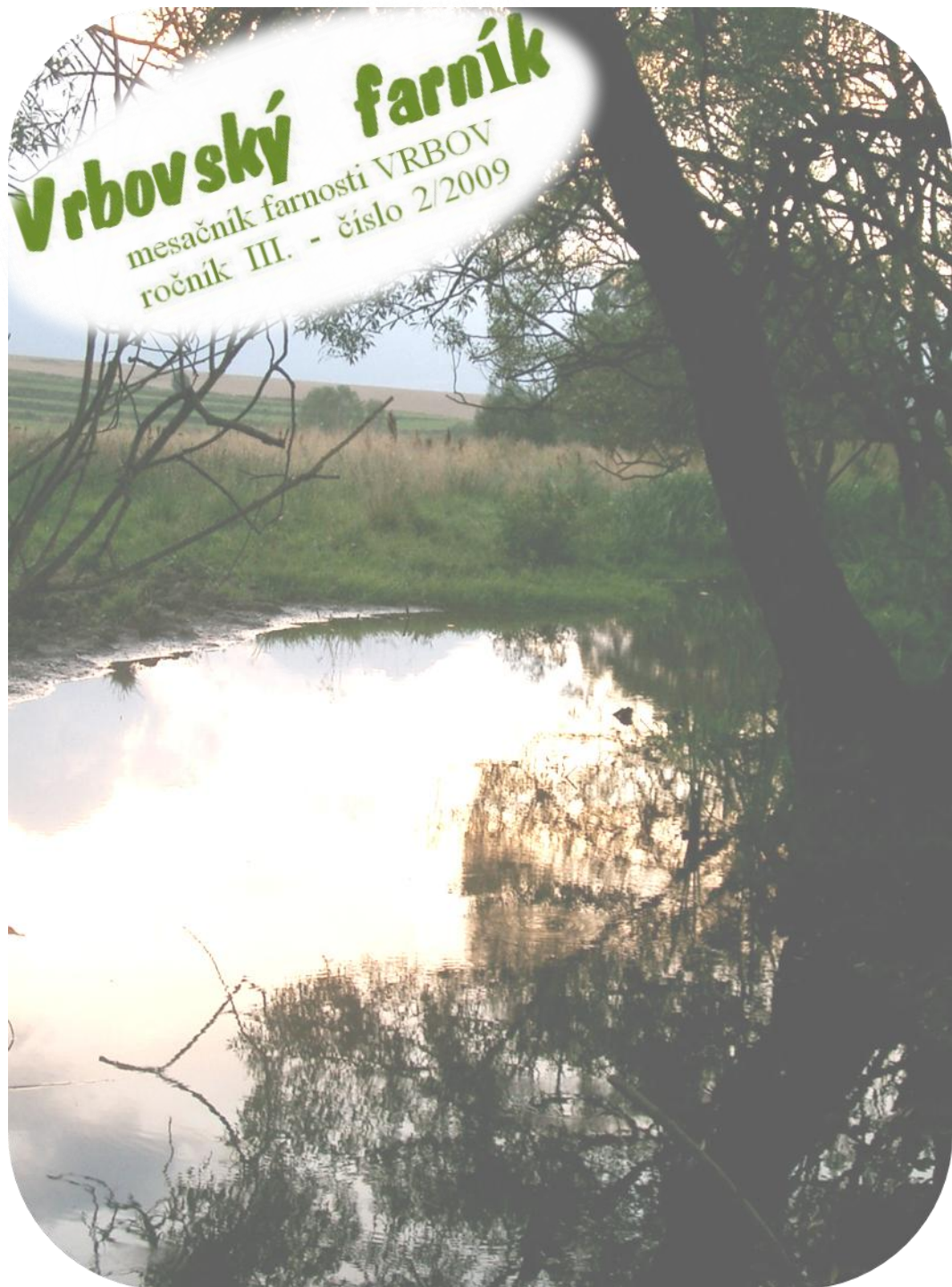

Vrbovský farník

mesačník farnosti VRBOV
ročník III. - číslo 2/2009

Riasy

Čítal som kedysi o zaujímavom príbehu z vojny. Mladý pilot sa vracal zo stíhacieho doprovodu kdesi v Pacifiku na svoju materskú lietadlovú loď. Bola tmavá noc v nove a vysoká oblačnosť zakrývala hviezdy. Letel podľa jemne svietiacich prístrojov, ktoré mu ukazovali polohu lietadla v priestore, rýchlosť, výšku a smer. A predsa mu pod leteckým overalom stekali po chrbte potôčky potu. Nevedel kde je. Normálne by ho ktosi navigoval z lietadlovej lode podľa radaru a určoval by mu kurz, ktorý by ho bezpečne doviedol ku chladnúcej večeri čakajúcej ho uprostred kamarátov v lodnej jedálni. Lenže on bol teraz omnoho bližšie k smrti, stratený kdesi medzi vlnami a trojuholníkovými plutvami všadeprítomných žralokov. Po súboji s nepriateľským lietadlom, keď sa stratil svojej skupine, letel smerom, ktorý mu našepkávala iba intuícia a ukazoval kompas. Paliva ubúdalo a on si uvedomil, že aj keby preletel priamo ponad svoju loď v tej temnote ju asi ani nezbadá. Jeho vysielaciačka bola totiž poškodená nepriateľskými strelami. Nevedel požiadať o spásny kurz a nemohol ho ani počuť, keď mu ho aj zúfalý navigátor pre istotu diktoval. Iba on vedel kde je. „Možno rozsvietia pristávacie svetlá, keď sa priblížim k lodi.“ Akokoľvek malá nádej je vždy viac ako nič. V poškodenom lietadle čosi zaprskalo, zaiskrilo a na chvíľu sa objavil tenký obláčik dymu a všetky žiarovky osvetľujúce letecké prístroje naraz zhasli. Zúfalý letec šmátral po núdzovej baterke. Nebola na svojom mieste... Všade bola tma. Cítil, že padá doprava, chcel to zrovnať, ale zrazu sa lietadlo začalo chvieť a on cítil tlak v ušiach. Prudko klesal. Jemne potiahol za riadiacu páku. Lietadlo sa ako tak upokojilo. Vedel, že bez možnosti vidieť horizont, to spásne rozhranie zeme a neba, modrého mora a belavej oblohy, je stratený. Prístroj, ktorý tento pohľad počas letu v noci nahrádzal, bol v nastavšej tme úplne nanič. Lietadlo pozvoľna padne do nejakého nezvládnuteľného režimu a rozbije sa o hladinu mora. Výcvik a predpisy velili v takom okamihu jedinú. Vyskočiť na padáku, kým je čas. Už sa na to začal pripravovať. Ale jeho zrak si začal pomaly na tmú zvykať. Už ho nemiatli osvetlené ručičky prístrojov, ani ich odraz na

plexiskle kabíny. Úplná tma nedávala očiam nijakú oporu v úzkom kokpíte lietadla. A zrazu mohli vidieť kdesi vonku tajomnú žiaru. Zelenkavá čiara vedúca šikmo tmavým priestorom. Na skok odhodlaný letec na ňu zarazene hľadel. Nič také v živote nevidel. Najprv mu napadlo, že je to polárna žiara a že asi letí dole hlavou, keď ju vidí kdesi pod svojim krídlom. Ale tak ďaleko od severného pólu? Alebo Mliečna dráha svetlom miliárd hviezd prebíjajúca sa cirovitou oblačnosťou? Taká zelenkavá? Z tej farby sa mu robila husia koža na šiji krku. Uprene sa na to čudo díval. Postupne rozpoznal pravidelné pulzovanie morských vln. Vychádza to teda z mora a on letí už dosť nízko. Podľa tej svietiacej cesty nevedomky nasmeroval nos svojho lietadla. Cesta pre ním bola užšia a svetielkovala silnejšie. Tá za ním bola širšia a bledla až sa kdesi ďalej prispôsobila temnote splývajúcej od hladiny mora až k tušeným mrakom. Cesta pred ním bola ohraničená a jasná. Upokojil sa. Znova sa pripútal k sedačke lietadla a zaistil kabínu. Nech je to už čokoľvek, poletí až na koniec tej cesty. Jej žiara bola stále silnejšia až sa zrazu končila v jednom bode. Objavenie sa nejakého cieľa, či cesty zmobilizuje človeka v akokoľvek zúfalom položení. Je sa zrazu na čo zamerať. Minúty letu našli svoj zmysel a vrtuľa už nevírila len vzduch, ale frézovala tunel smerujúci v časopriestore k určitému bodu.

Až ho pichlo v očiach so široko otvorenými zreničkami. Špic svetelnej cesty sa prudko rozžiaril. To svetlo bolelo v stovkách rozžeravených vlákien farebných žiaroviek osvetlenia paluby jeho lietadlovej lode. Spoznal ju. Pre tú žiaru už nevidel nič iného, ale ani nič iné už vidieť nepotreboval. Vysunul podvozok a klapky a záchytný hák a otvoril kabínu a zaistil ju, dotiahol si popruhy, ako už nespočetne krát pred tým. Užitočná rutina. Prudké zabrzdzenie po dosadnutí. Rozžiarené tváre mechanikov, až to bolo temer počuť, ako buchol ten kameň, čo im spadol zo srdca. Aj priateľom. Už temer nedúfali. Ak Pán Boh vedel o tomto lete, keď evolúciou po, či pri stvorení sveta dal určitým morským riasam, či živočíchom schopnosť svetielkovať pri podráždení lodnou skrútkou, napríklad aj tejto lietadlovej lode, tak to bol zázrak. Z kategórie dopredu vypočutých modlitieb človeka v smrteľnej úzkosti. Alebo pre neverca to mohol byť dôkaz pestrosti a rozmanitosti prírody. Či jednoducho z pekla šťastie. To ma až tak na tomto príbehu nezaujíma. Pekné je to, že keby mu neodišlo osvetlenie prístrojov a slová, čo určite vtedy prudko odzneli do

tej náhlej tmy, určite neboli strelnou modlitbou i pri enormnej snahe to tak vidieť, tak by nezbadal stopu svojej lode. Asi by zomrel. Keď všetky ľudské vynálezy obklopujúce toho človeka zlyhali, až vtedy mu život zachránila skutočnosť podliehajúca zákonitostiam prírody, ktorá bola pred, počas i po tom, ako ľudstvo používa lietadlové lode.

V zime trochu utlmujeme svoje aktivity. Hrabeme sa vo fotkách na hardiskoch chvatne tam uložených v lete, keď sme išli z akcie do akcie. Neoslňujeme množstvom kontaktov a stihnutých stretnutí a zvládnutých prácičiek. Svetielka niektorých kamarátstiev, priateľstiev či lások trochu aj pohasínajú. Zaliezame za pece a dumáme, čo vlastne bolo na čo dobré, čo sme tak fajn postíhali v minulom roku. Trochu aj plánujeme. Nesmelo sa začíname tešiť na tábory. Depky vyháname bežkami a naháňaním sa po zjazdovkách, s rizikom že nám ich naopak práve privodia pohľady na cenníky za skipasy... Skrátka niekam smerujeme, ale pre nedostatok aktivít, živých a zmysluplných stretnutí sa s priateľmi, lebo veľmi nie je ani o čom hodiť reč, nám robí problém nájsť tú materskú loď, bez ktorej je všetko nezmyslom. Ešte krčovito obvolávame posledných pár spriaznených duší, ale sú na tom podobne. Do toho svetová kríza. Istoty materiálneho rastu čičíkanie si egoizmičku cez plné a pestré košíky megaobchodov to všetko sa zdá byť razom ohrozené. Ak nám odstavia plyn, tak sme úplne odstavení... Trochu aj niektorí začínajú panikárčiť. A iní falošne utešujú. Pritom stáročia pred nami tu ľudia dokázali žiť. To len posledné zo tri generácie sa dali všanc technickým zázrakom. Asi by sme fakt aj **poniektorí** pozomierali bez plynu a elektriny. ~~Dúfam teda, že okrem skautov a skautiek.~~ Ale možno v tom úplnom tichu a tme by sme, až by sme sa trochu rozkukali, zbadali akési čudesné svetlo. Takú cestu. Najprv by sme si mysleli, že letíme dole hlavou, a že sú to len hviezdy presvitajúce cez husté mraky, ale potom by sme...

Andrej Legutký

Pozvánka

Miestny spolok Slovenského Červeného kríža vo Vrbove v spolupráci s Rímsko-katolíckym farským úradom Vrbov, Vás srdečne pozýva k darovaniu krvi. Darovať môžete **22. februára 2009** (nedeľa) od 9:00 do 12:00 hod. v priestoroch farského úradu vo Vrbove.

Bol som chorý a...

Ludstvo očividne nevie, čo so starobou, chorobou, čo so smrťou. Hľadá rozličné cesty, ako toto všetko obísť, ale sa mu nedarí a nikdy sa mu dariť nebude. Utrpenie, staroba, smrť nás nájdú a je zbytočné pred nimi utekať. To nie je riešenie.

Čo robiť? Zakrývať si oči pred pravdou?

Ježiš Kristus, ktorý je Pravda sama, nás učí pozeráť sa pravde priamo do očí. On nepovedal, že prišiel zmazať utrpenie a smrť. On liečil a uzdravoval, pomáhal, ale neklamal nás, že nebudeme trpieť, že vymaže smrť. Povedal nám: „**Som s vami aj v utrpení**, ba dokonca **som s vami i v smrti**. To ale nie je postoj dnešného sveta. Tu máš peknú posteľ, peknú izbu, peknú injekciu a v nej jed. Zavrieme ti dvere a rob si, čo chceš.“ Kristus nám hovorí: „Som s tebou v každom tvojom vzdychu a stone, som s tebou v hodine tvojej smrti, pretože sám som všetko prežil a chcem to prežívať spolu s tebou. Chcem dať tvojmu utrpeniu zmysel. Nie iba to. Do tvojich žíl dám svoju krv, ktorá ti dodá silu trpieť.“

Katechizmus nám o týchto veciach hovorí nádherné pravdy: *Kristov súciti s chorými a mnohé jeho uzdravenia chorých každého druhu sú výrazným znamením toho, že Boh navštívil svoj ľud. Ježiš má moc nielen uzdravovať, ale aj odpúšťať hriechy. Prišiel uzdraviť celého človeka, **dušu i telo**. On je Lekár, ktorého chorí potrebujú. Jeho súciti so všetkými, čo trpia, ide tak ďaleko, že sa s nimi stotožňuje: **Bol som chorý a navštívili ste ma**. Jeho uprednostňujúca láska k chorým v priebehu storočí neprestala budiť u kresťanov celkom osobitnú pozornosť voči všetkým, čo trpia na tele alebo na duši. Z nej pochádzajú neúnavné úsilia uľaviť im.*

Praktická rada:

Návšteva kňaza pri chorom doma (prvý piatok, zaopatrenie, sväté prijímanie)

Pripraviť:

- biely obrus,
- krížik,
- 2 sviečky,
- obyčajnú vodu,
- chumáčik vaty.

Staré autá patria do autobazárov a na vrakoviská. Tam sa majú rozpadnúť, tam majú zhrdzavieť. Nie tak starí a chorí ľudia. Tí patria Kristovi. On k nim prichádza osobitne vo sviatosti pomazania chorých, aby im povedal: „Nie si zbytočný. Tvoje utrpenie i tvoja smrť má zmysel.“ A zároveň im ponúka silu, aby obstáli, aby vydržali, aby vládali.

(n)

Sviatosť pomazania chorých je

- sviatosť, v ktorej Kristus pomáha chorému na tele i na duši, uľavuje mu v bolesti, posilňuje ho v slabosti
- sviatosť, v ktorej sa vážne chorému veriacemu skrže mazanie olejom a modlitbu kňaza, udeľuje Božia milosť na spásu duše a často aj prirodzené zdravie tela.
- sviatosť, ktorá pomáha duši i telu chorého človeka
- sviatosť, ktorá udeľuje osobitnú milosť kresťanovi, ktorý prežíva stav ťažkej choroby, alebo staroby

Svetový deň chorých – v stredu 11.februára.

Pri tejto príležitosti bude možnosť prijať pri sv. omši v stredu sviatosť pomazania chorých. Túto sviatosť môžu prijať tí, ktorí dovŕšili 60.rok života, alebo aj mladší, ak sú vážne chorí. Tí, ktorí mienia prijať túto sviatosť musia byť v stave milosti posväcujúcej.

Úmysly apoštolátu modlitby

február 2009

Všeobecný: Aby duchovní boli vždy vnímaví na účinkovanie Ducha svätého vo svojom učení a v službe Božiemu ľudu. **Misijný:** Aby Cirkev v Afrike našla primerané cesty a prostriedky na účinnú podporu zmierenia, spravodlivosti a pokoja podľa usmernení osobitnej Biskupskej synody pre Afriku. **Úmysel KBS:** Aby sme podľa príkladu svätého Pavla vieru pokladali za základ nášho kresťanského života.

február 2009

dátum	čas	úmysel	lektor
1.2	8:00	zos. Stanislav Pitorák	Eva Hrebeňárová Ľudmila Vanečková
	10:00	za veriacich farnosti	birmovanci 5
2.2	18:00	poďakovanie za 92 rokov života Anna Zummerová	Mária Hrebeňárová
3.2	7:00	zos. Helena a Jozef Čížik	
4.2	18:00	zos. Emília a Emil Šoltís	birmovanci 5
5.2	18:00	zos. Helena, Anna a Štefan Karnafel	Adrián Hrebeňár
6.2	18:00	za zdravie a požehnanie pre Máriu Karnafelovú a Máriu Bodyovú č. 27	Alžbeta Hrebeňárová
7.2	8:00	zos. Emil Špiner	
8.2	8:00	za zdravie a Božie požehnanie pre rodinu Anny	Júlia Hrebeňárová Martina Bodyová
	10:00	za Božie požehnanie pre vdp. Veriana Rusnáka	birmovanci 6
9.2	18:00	zos. Eduard Kovalčík – 10. výročie	Monika Hrebeňárová
10.2	7:00	zos. Amália Gáboríková, reh. ses.	
11.2	18:00	za zos. členov z ruže sv. Terezky	birmovanci 6
12.2	18:00	za zdravie a Božie požehnanie pre rodinu Jána Bodyho	Miriam Zummerová
13.2	18:00	za zdravie a Božie požehnanie pre Margitu Tyborovú	Zuzana Kisková
14.2	8:00	zos. Mária a Jozef Imrich	
15.2	8:00	zos. Žofia Čupová	Marcela Hrebeňárová Lucia Hrebeňárová
	10:00	za veriacich farnosti	birmovanci 1
16.2	18:00	zos. Júlia a František Stoklas	Mária Knapíková

17.2	7:00	zos. Jozef Zajac	
18.2	18:00	zos. Mária a Ján Danielčák	birmovanci 1
19.2	18:00	zos. Jozef Kolč	Pavol Hrebeňár
20.2	18:00	zos. Benedikt Schmogner	Mária Hrebeňárová
21.2	8:00	za zdravie a Božie požehnanie Anny Hrebeňárovej č. 180	
22.2	8:00	zos. Michal Body	Katarína Bodyová Martina Bodyová
	10:00	za veriacich farnosti	birmovanci 2
23.2	18:00	zos. Ján a Irena Kovalčíková	Adrián Hrebeňár
24.2	7:00	zos. Anton Ovšonka a Andrej Doranský	
25.2	18:00	zos. Katarína a Michal Jasenčák	birmovanci 2
26.2	18:00	zos. Ema a Ján Pitoňák	Pavol Hrebeňár
27.2	18:00	zos. Ema a Ján Pitoňák	Katarína Matalíková
28.2	8:00	zos. Katarína, František a Ján Klorus	
1.3	8:00	zos. Katarína a František Dluhoš	
	10:00	za veriacich farnosti	birmovanci 3
2.3	18:00	zos. František, Peter a Ondrej	
3.3	7:00	zos. Vojtech Gábor	
4.3	18:00	zos. Anna, Ján a Peter	birmovanci 3
5.3	18:00	zos. Anna, Mária a Michal Pleva	
6.3	18:00	zos. Mária a Juraj Pirožek	
7.3	8:00	zos. Agnesa a Vladimír Imrich	
8.3	8:00	zos. Magdaléna a Ján Hrebeňár	
	10:00	za veriacich farnosti	birmovanci 4

Zmena programu sv. omši vyhradená. V prípade zmeny sa prosím riadte oznamom novšieho dáta.

Dňa 17.2.2009 (utorok) je v našej farnosti celodenná poklona Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej.

Popolcovou stredou 25.2.2009 začína 40-dňové obdobie Veľkého pôstu.

Oslobodenie obce

(pokračovanie)

V sobotu 27. januára 1945 večer o 20:00 hod. vkročili do našej obce prvé jednotky I. československého armádneho zboru pod velením armádneho generála Ludvíka Svobodu, ktoré prišli horami smerom od Levoče. V nedeľu ráno okolo 9:00 hod. prichádzajú vojenské vozidlá a technika československej a sovietskej armády. V obci sa hľadá ubytovanie pre veliteľa týchto jednotiek. Za najbezpečnejšie sa pokladá ubytovanie v byte riaditeľa slovenskej ľudovej školy. Vojaci – telefonisti dotiahli do miestnosti päť telefónnych liniek a obývaciu izbu pripravili pre veliteľa. Niečo po 15:00 hod. vstúpil do budovy generál L. Svoboda. Riaditeľ školy ho privítal a voviedol do pripravenej izby. Ubytovanie sa mu páčilo, len stôl sa mu zdal primalý. Riaditeľ školy vzal jedného vojaka do učebne, sňali tabuľu zo stojana, obalili ju bielym papierom, vniesli do veliteľovej miestnosti a položili ju na stôl. Veliteľ súhlasne prikývol, že je to v poriadku a na pripravený stôl rozťahol mapy. Telefóny zvonili celú noc. Veliteľ sklonený nad mapou dával pokyny a rozkazy vojenským jednotkám za Popradom, až pri Štrbe. Celú noc nespal. Posteľ bola ráno neporušená. Voľnú chvíľu využil na rozhovor. Hovoril o útrapách, ktoré prežili jeho jednotky. Radil, ako ďalej v obci postupovať, aby sa zamedzilo neporiadkom. Každý, kto s ním prišiel do kontaktu, z jeho chovania vycítil, že je to človek skromný, milý a úprimný. Pri rozhovore chodil po miestnosti, zrazu sa sklonil nad rádio, pozrel si kolorované fotografie detí riaditeľa školy, ktoré boli vyfotografované vo vojenskej brigádírke, a žartovne poznamenal: „Tady máte moc mladých generálov.“ Tesne pred dvanástou hodinou dal rozkaz na odmontovanie telefónnych liniek. Pred nastúpením do svojho auta sa ešte porozprával s riaditeľom školy, rozlúčil sa a šiel so svojou armádou ďalej oslobodzovať našu milú vlasť. *(Podľa záznamu vtedajšieho riaditeľa školy Ondreja Hanušovského)*

Po oslobodení 29. januára 1945 sa v škole začínajú schádzať občania, aby si zvolili vedenie obce. Je zvolený štrnásť členný výbor. Členmi užšieho výboru sú Ondrej Štefaňák, Ondrej Hanušovský, Michal Stanko a Ján Zemčák. 30. januára je zriadená milícia, ktorá dbá o poriadok,

zabraňuje v ničení majetku v opustených budovách. Milícia hliadkuje aj v susednej obci Žakovce, ktorá bola takmer ľudoprázdna. Život vo Vrbove sa postupne normalizuje. 5. februára je obnovené vyučovanie striedavo v jednej triede. 6. februára preberá vedenie obvodného úradu František Tropp z Ľubice. 26. februára je prevedený štatistický súpis majetkovej podstaty. Počet obyvateľov 709, z toho slovenskej národnosti 648, nemeckej 57, maďarskej 4; počet slovenských gazdovstiev 73, z toho 49 slovenských a 24 nemeckých. 12. marca je vydané nariadenie odovzdať zbrane. Od 15. marca je otvorený poštový úrad.

Po týchto udalostiach prichádza jar 1945. Všetka pôda i napriek sťaženým podmienkam bola domácim obyvateľstvom obrobená, hoci sa na bojiskách ešte stále prelievala krv. Pre nedostatok potravín bol zavedený lístkový systém a povinné odovzdávanie poľnohospodárskych produktov. Kto bol liečený v nemocnici v Kežmarku, musel so sebou doniesť 5 kg chlebovej múky, 1 kg múky na varenie, 5 vajec a 0,5 kg masti.

Správy z bojísk čoraz častejšie hovoria, že sa blíži koniec vojny. 30. apríla je v obci rozpustená milícia. 9. mája si občania s radosťou vypočuli správu o ukončení hroznej druhej svetovej vojny. V máji sa vracajú naši občania zo zajatia, bojísk, nútených prác do svojich rodín k deťom a ženám. 14. júna sa konajú voľby do Miestneho národného výboru (MNV). Predsedom sa stáva Michal Stanko, podpredsedom Ján Polaček, tajomníkom František Tropp.

Nech ľudstvo sveta urobí všetko, aby sa neopakovali krviprelievania a utrpenia vojen.

*Jozef Žemba
kronikár obce*

Viete, že ...

- ✓ Vatikán zavádza vlastný kanál You-Tube, aby sa tak mohol viac priblížiť „digitálnej generácii“. Svätá stolica plánuje svoju stránku www.youtube.com/vaticanit denne aktualizovať. Dostupná je v taliančine, nemčine, angličtine a v španielčine.

Okraj obrusa

Anna sa polosediac na opätku topánky opiera o jeden z nosných stĺpov kostola. Je nedeľa. Kňaz slávi pri oltári omšu. Anna, z časti skrytá za tmavými sklami slnečných okuliarov, blúdi pohľadom po chráme a po prítomných. Je tu len preto, lebo nevysvetliteľný zmysel pre povinnosť jej pripomenul, že nedeľa je deň Pána. Zvoní telefón:

- Haló? Tu je Boh.
- Mám ísť von alebo môžem hovoriť v kostole?
- Stačí, keď budeš odpovedať myšlienkami, to si nikto nevšimne. Už je to hodnú chvíľu, čo si tu a myslou si kdesi mimo.
- No dobre! Tak sa o to postaraj a vnukni tomu vpredu, aby kázal trochu kratšie a aby nehovoril stále o tom istom.
- Tak sa ospravedlňujú tí, ktorí si to snažia zjednodušiť. Kde sú tvoji priatelia?
- Veď práve. Kde sú moji priatelia? To som sa ťa chcela opýtať. Tí z Karolovej a Romaninej partie dospávajú, v sobotu totiž vždy ponocujú.
- Pred nejakým časom sa na vašom stretku hovorilo o tom aké je dôležité pripravovať sa na omšu. Medzi knihami na policičke máš aj takú, v ktorej sa píše, ako sa v sobotu večer pripraviť na nedeľňajšiu svätú omšu. Napríklad prečítať si nedeľné čítanie.
- Ale Pane! To sú veci, ktoré robíme, keď sme malí, keď si robíme predsavzatia pred birmovkou!... A okrem toho omša sa už dávno začala! Stavím sa, že o chvíľu mi povieš, že si mám otvoriť spevník a spievať s ostatnými.
- Počúvala si dnešnú stať z evanjelia? Bola veľmi pekná. Otvor si Písmo a znovu si ju prečítaj:

Vtedy k nemu odzadu pristúpila istá žena, ktorá dvanásť rokov trpela na krvotok, a dotkla sa obruby jeho odevu. Povedala si totiž v duchu: „Ak sa dotknem čo len jeho odevu, ozdraviem.“ Ježiš sa obrátil a keď ju zazrel, povedal: „Dúfaj, dcéra, tvoja viera ťa uzdravila.“ A žena bola od tej hodiny zdravá.

- Aspoňže ona sa mohla dotknúť obruby tvojho odevu a našla to, čo hľadala. Pane, ja by som ťa chcela nájsť, ale neviem, kde ťa mám hľadať, nevidím ťa a ani ťa nepočujem. Občas mám záchvaty nadšenia, ale je ich málo a sú čoraz zriedkavejšie.
- *Začína sa prijímanie. Nejdeš prijať moje Telo?*
- Nie, Pane, teraz sa na to necítim. Si príliš vzdialený. Voláme si, hovoríme spolu, ale to je príliš málo. Ja ešte hľadám obrubu tvojho rúcha.
- *Možno by ti stačilo znovu nájsť okraj obrusa na oltári. Každý deň, každú nedeľu slávim s mojimi priateľmi večeru a dávam sám seba, aby boli šťastní. Máš vôbec radosť z toho, že ja som tvojím priateľom?*
- Ty nemáš radosť z toho, že ja som tvoja priateľka!
- *Aspoň mi sľub, že sa pokúsiš nájsť okraj toho obrusa! Mohla by si si napríklad dať predsavzatie, tak ako kedysi, že budeš čítať Písmo. A že si sadneš do lavice a nebudeš sa opierať o stĺp (tento chrám podopieram ja a zvládnem to sám). Spievaj. Ak sa ti nepáči hudba, tak myšli na slová piesne. Potom...*
- Myslím, že to už stačí! Povedal si mi, že mám hľadať okraj obrusa, a nie, že ma chceš „nabrúsiť“!

*Gestá, ktoré používame pri omši, opakujeme tak často,
že sa pre nás stali zvykom.*

Pane, aj tak ma žiadaš, aby som sa zúčastnil tvojej večere.

Žiadaš ma, aby som oživil tvoje slovo
a aby som pristúpil k tvojmu stolu.

Odpusť mi, Pane, že som zabudol na to, že pri tomto oltári,

na ktorom sa obetuješ za nás,
sa môžem napiť z prameňa živej vody,
a tak znovu nájsť silu a nadšenie,

aby som mohol pokračovať v mojej ceste.

Vďaka ti, Pane, za to, že ma miluješ, že ma voláš
a dávaš mi svoj život.

Zdroj: Valerio Antonioli: HALÓ, TU JE BOH!

Paradox našich čias

Dnes máme väčšie domy, no menšie rodiny; viac vymožeností, ale menej času; dostávame viac titulov, ale menej zdravého rozumu; viac vedomostí, ale menej súdnosti; máme viac odborníkov, ale aj viac problémov; viac zdravotníctva, ale menej starostlivosti. Utrácame až príliš bezstarostne. Smeje sa primálo. Jazdíme prirýchlo. Pohneváme sa priskoro. Udobrujeme oneskorene. Čítame príliš málo. Televíziu sledujeme nekriticky dlho. A modlíme sa zriedka. Znásobili sme naše majetky, ale zredukovali vlastné hodnoty. Rozprávame priveľa, milujeme primálo; no a klamať sme si už bezstarostne zvykli. Učíme sa ako zarábať na živobytie, ale nie ako žiť. Pridali sme roky životu, ale nie život rokom. Máme vyššie budovy, ale nižšie charaktery; širšie diaľnice, ale užšie obzory; míňame viac, no máme menej. Kupujeme viac, tešíme sa z toho menej. Cestujeme na Mesiac a späť, ale máme problém prejsť cez ulicu navštíviť susedov. Dobývame vonkajší vesmír, ale vnútorný svet zanedbávame. Rozbili sme atóm, ale nie naše predsudky. Píšeme viac, učíme sa menej; plánujeme viac, dokončujeme menej. Naučili sme sa ponáhľať sa, ale nie čakať; máme vyššie platy, ale nižšiu morálku. Vytvorili sme viac počítačov pre viac informácií a aby sme vytvorili viac kópií ale máme menej komunikácie. Máme vyššiu kvantitu, ale nižšiu kvalitu. Žijeme v čase rýchleho stravovania a pomalého trávenia; vysokých mužov a nízkych charaktarov. Viac voľného času, no menej zábavy... Viac druhov jedla... ale menej výživy. Dva platy... ale viac rozvodov. Krajšie domy... ale neúplné rodiny.

Preto navrhujem, že tak ako dnes, nenechávaj nič na zvláštnu príležitosť, pretože každý deň, ktorý žiješ, je zvláštnou príležitosťou. Vyhľadávaj vedomosti, čítaj viac, sed' na verande a obdivuj výhľad bez toho, aby si venoval pozornosť svojim potrebám. Tráv viac času s rodinou a priateľmi, jedz obľúbené jedlá a navštevuj miesta, ktoré máš rád. Život je reťaz radostných momentov, nie je len o prežití. Používaj svoje krištáľové poháre, nešetri svojim najlepším parfumom a použi ho zakaždým kedy cítiš, že chceš. Odstráň zo svojho slovníka frázy ako „niekedy inokedy“ a „nabudúce“ Napíš ten list, ktorý si chcel napísať

„niekedy inokedy“. Povedz svojej rodine a priateľom ako veľmi ich máš rád. Neodkladaj nič, čo vnáša smiech a radosť do tvojho života. Každý deň, každá hodina, každá minúta je výnimočná a ty nevieš, či nebude tvoja posledná...

Zdroj: www.modlitba.sk

Svätý Pavol a jeho život

Čitateľská
súťaž

Milí čitatelia, dnes zverejňujeme otázky druhého kola čitateľskej súťaže s názvom „Svätý Pavol a jeho život“. Pravidlá súťaže boli zverejnené v januárovom čísle nášho časopisu. Správne odpovede zo všetkých kôl zverejníme po ukončení súťaže, aby ste mali možnosť zapojiť sa do ktoréhokoľvek kola v priebehu súťaže. Jednotlivé kolá a celkový priebeh súťaže budú vyhodnotené v júlovom čísle.

Otázky druhého kola čitateľskej súťaže:

- Kde sv. Pavol našiel oltár neznámemu Bohu?**
 - Atény
 - Efez
 - Rodos
 - Alexandria
- Na ktorom mieste boli Pavol a Barnabáš nazvaní bohmi?**
 - Antiochia
 - Lystra
 - Jeruzalem
 - Efez
- Kde sv. Pavol spoznal Akvilu a Prisku?**
 - Antiochia
 - Tarzus
 - Korint
 - Efez
- Kde sv. Pavol zostal dva roky a založil cirkev?**
 - Antiochia
 - Tarzus
 - Jeruzalem
 - Efez
- Kde zomrel sv. Pavol mučeníckou smrťou?**
 - Antiochia
 - Rim
 - Jeruzalem
 - Efez
- Pavol píše v Liste Galat'anom o dvoch zmluvách, ktoré predstavujú obrazne dve ženy zo Starého zákona. Aké sú mená žien? Uvedte aj súradnice Sv. písma.**

Zo života farnosti

← januárová sánkovačka na ceste k Sliezskemu domu, bola zážitkom nielen pre miništrantov a deti zo skautských družinoviek, ale aj pre rómske deti, ktoré si bielu zimu dokážu tiež poriadne užiť...

→
naši šikovní majstri pri práci - pán Paugsch s pánom Zimmerom zasadzujú drevené dvere, čím sa zabezpečí izolácia medzi chladnou predsieňou a vykurovaným vnútrom kostola

„stará klubovníčka,“ v ktorej boli dlhší čas uložené lavice z kostola počas jeho rekonštrukcie sa opäť začala využívať. Mladí, ktorí sa tu schádzajú si ju nanovo vymaľovali. ↓

??? ples kresťanskej mládeže, na ktorom sa naši mládežníci tak dobre bavili, že ani fotky nedodali. To aby sme im nezávideli

Z detskej tvorby

Vydáva: **Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vrbov, 059 72 Vrbov 133**

e-mail: **dlugosa@gmail.com**

Imprimatur udelil **Mons. Prof. ThDr. František Tondra,**

dňa **15.12.2006,** pod číslom **26/2006**

Zaregistrované na **Ministerstve kultúry SR** dňa **6.12.2006,**

pod číslom **RP 242/2006**

Odborný konzultant: **Mgr. Ing. Andrej Legutký**

Šéfredaktor: **Mgr. Ing. Alžbeta Dlugošová**

Redakčná rada: **Helena Kovalčíková, Marcela Hrebeňárová**

Tlač: **vlastná – február 2009**

Počet výtlačkov: **150**